

TYSIĄCLATKA

*“Na próżno Chrystus
rodzi się w żłobie,
jeśli się nie narodzi
w Tobie...”*

**PISEMKO UCZNIÓW
SZKOŁY PODSTAWOWEJ W SWORACH**

KALENDARYUM

24.11. – Akademia z okazji Rocznicy Odzyskania Niepodległości przygotowana przez p. Iwonę Gałamagę i p. Barbarę Filipiuk.

25.11. – Zebranie rodziców.

27.11. – Zabawa Andrzejkowa przygotowana przez Samorząd Uczniowski i 26 Drużynę Harcerską. (czytaj dalej)

28.11.-30.11. – Rekolekcje harcerskie. (czytaj dalej)

30.11. – Początek adwentu.

03.12. – Wyjazd uczniów z kl. 0₆ i kl. II a i II b do kina na film: „Gdzie jest Nemo?”

04.12. – Wyjazd uczniów z kl. I i kl. III do Muzeum Regionalnego i do kina na film: „Gdzie jest Nemo?”

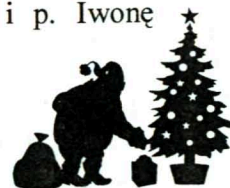
11.12. – Próbny sprawdzian w kl. VI.

11.12. – Wyjazd uczniów na basen do Międzyrzecza Podlaskiego.

12.12.-14.12. – Rekolekcje Adwentowe.

19.12. – Jasełka przygotowane przez p. Małgorzatę Skrzypczak i p. Iwonę Chaniewicz.

22.12. – 01.12. – Przerwa świąteczna.

Niech te Święta tak wspaniale
będą całe jakby z bajek,
niechaj gwiazdka z nieba leci,
niech Mikołaj tuli dzieci,
biały puch niech z góry spada,
niechaj piesek w nocy gada,
niech choinką pachnie pięknie
no i radość będzie wszędzie!

Radosnych Świąt Bożego Narodzenia
i szczęśliwego Nowego Roku

Wszystkim życzy Redakcja: „Tysiłątki”

JEST DZIESIEĆ PRZYKAZAŃ I DZIESIEĆ PRAW,
HARCERZ NA GŁOWIE MA WIELE SPRAW,
LE CZ MIMO WSZYSTKO O TM PAMIĘTA,
ABY, BYĆ ŚWIĘTYM NIE TYLKO W ŚWIĘTA.

W dniach 28–30 listopada 2003 r. po raz trzeci odbyły się w naszej parafii

REKOLEKCJE HARCERSKIE.

Już w piątkowy wieczór harcerze wraz z opiekunami miały pełne ręce pracy, ponieważ musiały zakwaterować 132 harcerzy. Zajęcia prowadził Duszpasterz Akademicki z Białej Podlaskiej Ks. Andrzej Sochal. Tematem rekolekcji były rozważania nad „Bożymi Przykazaniami”.

Harcerskie rekolekcje to również czas na zabawę. W sobotę harcerze z 26 DH zorganizowali „wieczór wróżb i zabaw”, na którym można było poznać swoją przyszłość. Wieczór zakończyliśmy „śpiewograniami”, poprowadzonym przez dh Adę.

Tegoroczne rekolekcje przebiegały w miłej i przyjacielskiej atmosferze i odbyły się dzięki KS.S.Chodźko. Harcerze z 26 DH chcieliby również serdecznie podziękować za pomoc Pani B.Konkol.

CZUWAJ !!!

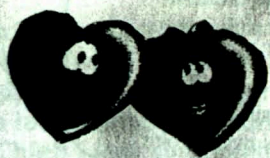

**ŚWIĘTY ANDRZEJU - DAJ ZNAĆ
CO SIĘ BĘDZIE ZE MNĄ DZIAĆ.**

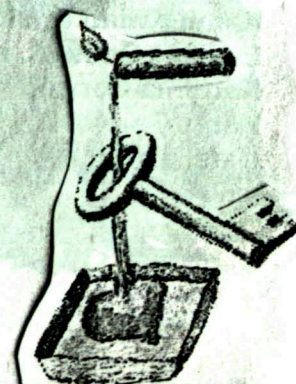
27 listopada 2003r. zgodnie z dawnym zwyczajem podczas „wieczoru wróżb i zabaw” zebrały się wszystkie panny i kawalerowie by poznać swoją przyszłość. Organizacją zajął się Samorząd Szkolny pod opieką p.H.Gałamaga i p.J.Grochowskiej oraz 26 DH wraz z opiekunkami dr.B.Filipiuk, dh.I.Gałamaga.

Wieczór rozpoczął się harcerską gawędą przygotowaną przez K.Kwiatkowskiego, J.Pawłowskiego, A.Kroszkę, D.Demeszko. Harcerze przybliżyli dzieciom zwyczaje i obyczaje andrzejkowe. Następnie zaprosili wszystkich na wróżby, gdzie każdy mógł poznać swoje przyszłe losy. Były one zróżnicowane i ciekawie przedstawione przez harcerzy z 26 DH: K.Walczuk, N.Więckowska, N.Walczuk, W.Filipiuk, M.Anisienia, B.Tymoszek, G.Remiszewska, K.Martyniuk, N.Modrzewska, A.Walczuk, J.Gałamaga, P.Domańska, A.Anisienia, K.Konkol, M.Raczkowska.

Podczas zabawy można było skorzystać z zaproszenia do szkolnej kawiarenki oferującej duży wybór smakowitości.

**DZIŚ CIĘ WOSKU CI UKARZE,
CO CI ŻYCIE NIESIE W DARZE.**

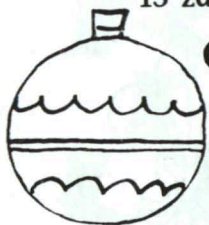

SPORTOWE WIĘŚCI

W roku szkolnym 2003/2004 rozpoczęliśmy od nowa rywalizację o najwyższe trofea w indywidualnym tenisie stołowym. Najlepsze wyniki osiągnęła uczennica klasy VI **Klaudia Walczuk**. W eliminacjach gminnych, międzygminnych oraz powiatowych kolejno zajmowała II miejsce i awansowała aż do finału rejonowego, gdzie ostatecznie zajęła V miejsce. Niestety nie udało się jej awansować do województwa, ale było naprawdę bardzo blisko, ponieważ awansowały 4 osoby, a Klaudia była 5. Pomimo to odniosła bardzo duży sukces ponieważ w finale rejonu uczestniczyło aż 15 zawodniczek, które posiadały klasy sportowe i grały naprawdę bardzo dobrze.

Gratulujemy Klaudii Walczuk i życzymy dalszych sukcesów sportowych!!!

KONKURSY, KONKURSY, KONKURSY ...

W numerze 3 gazetki szkolnej opiekunowie Klubu Wiewiórka ogłosili konkurs na temat: „**Pani jesień skarbnicą witamin**.” Najciekawsze prace wybrali wszyscy uczniowie naszej szkoły, na drodze głosowania. Najwięcej głosów otrzymali:

A. Domańska kl. II a, G. Mikołajczuk kl. II a oraz A. Puchteluk kl. II b. Wszystkie prace były bardzo ciekawe i pomysłowe.

Opiekunowie Klubu Wiewiórka:
B. Bylina, B. Konkol

Rozstrzygnięto konkurs na najciekawszy album o Unii Europejskiej. Wpłynęło ponad 40 prac do opiekuna Szkolnego Klubu Europejskiego: „Mały Europejczyk”, p. Iwony Chaniewicz. Autorzy albumów otrzymali oceny celujące. W listopadzie albumy zostały wyeksponowane na wystawce na górnym korytarzu. Wystawka cieszyła się dużym zainteresowaniem wśród uczniów z naszej szkoły. Zdecydowanie najładniejszym okazał się album **Natalii Więckowskiej z kl. VI**, który zajął **I miejsce**. Kolejne miejsca zajęli:

II miejsce – **Jacek Grochowski**, kl. IV oraz **Jakub Pawłowski**, kl. V

III miejsce – **Aleksandra Durzyńska**, kl. IV

Wyróżniono także albumy następujących osób:

Agnieszka Kroszka, kl. VI

Kamil Kwiatkowski, kl. V

Ewelina Dmítruk, kl. IV

Karolina Konkol, kl. IV

Wiola Gereło, kl. IV

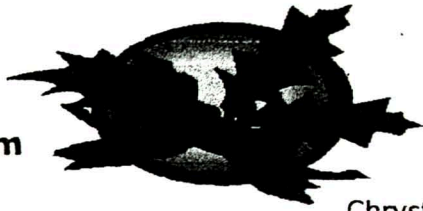
Natalia Walczuk, kl. VI

Zwycięzcom gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów w Nowym Roku 2004!

WIGILIJNE ZWYCZAJE

Wigilia jest największym wydarzeniem w roku.

○ **PRZY WIGILIJNYM STOLE.**

Z pierwszą gwiazdką na wieczornym niebie, rodzina gromadzi się przy stole, który został nakryty według starych tradycji. Cienka warstwa siana i odrobinę ziaren zbóż rozścielona jest pod białym obrusem. Przypominać ma to, że maleńki Jezus został złożony na sianie w żłobie. Snopy pszenicy ustawiało się w „Bożym kącie” na pamiątkę zmarłych przodków.

○ **PUSTE MIEJSCE PRZY STOLE.**

Dodatkowe miejsce przy stole jest zarezerwowane dla niespodziewanego gościa. Stare polskie przysłowie mówi: „Gość w domu, Bóg w domu”. Szczególnie tej nocy żaden człowiek nie może być odprawiony z niczym. To miejsce jest poświęcone osobie, która jest nieobecna na wigilii lub która umarła. Często w wierzeniach Jezus sam przychodzi na wigilię i zasiada w tym miejscu.

○ **PARZYSTA LICZBA UCZESTNIKÓW.**

Według starych przesądów liczba uczestników przy wigilijnym stole powinna być parzysta. Jeżeli nie jest to, jak głosi legenda, śmierć przyjdzie po jednego z obecnych przy stole.

○ **NIEPARZYSTA LICZBA POSILKÓW.**

Beźmięsne potrawy są podstawą wieczerzy wigilijnej. Jedzenie jest gromadzone z czterech kątów ziemi: grzyby z lasu, zboże z pola, owoce z ogrodu, a ryba z pobliskich jezior i strumieni

○ **OPLATEK**

Przez stulecia, w wieczór wigilijny, rodziny w Polsce, na Litwie, w Czechach i Słowacji obchodzą tę piękną tradycję. Opłatek – z języka łacińskiego "oblatum" znaczy Święcony Chleb i jest symbolem chrześcijaństwa i Jezusa Chrystusa, naszego chleba życia. Zwyczaj dzielenia się opłatkiem to znak wspólnoty w

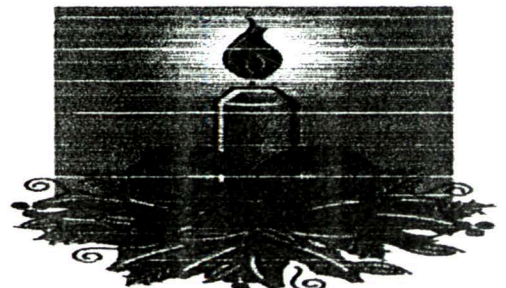
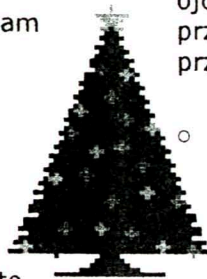
Chrystusie wszystkich ludzi dobrej woli i wzajemnego przebaczenia uraz. Dzielenie się opłatkiem przeniknęło nawet do środowisk niechrześcijańskich. Ileż radości daje ludziom przysłany w liście z kraju nadłamanym opłatek, który jest spoiwem uczuć i tradycji łączących polską rodzinę katolicką i wszystkich, mówiących jednym językiem. Siano, żłóbek, opłatek i choinka wprowadzają do naszych serc, do naszych domów religijny i świąteczny nastrój. Zapominamy sobie krzywdy, przewinienia, łamiemy w sobie to co najtrudniejsze do przełamania: złość, nienawiść i egoizm. Opłatek jest ciekim chlebem zrobionym z mąki i wody a bez drożdży, który został sprasowany i wyciśnięto na nim religijne sceny. Tradycyjnie wypiekany był przez siostry zakonne na początku adwentu i dostarczany do domów przez organistów. Najważniejszym momentem wigilii jest łamanie się opłatkiem. Pierwsza matka i ojciec, następnie dzieci i wszyscy obecni przy stole, łamią się opłatkiem, wymieniając przy tym życzenia.

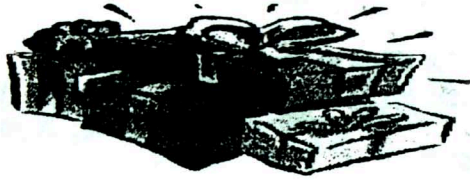
○ **KOLACJA**

Najbardziej znane potrawy wigilijne to: barszcz z uszkami, kapusta z grzybami.

Inne dania zawierają rybę lub pierogi z różnymi nadzieniami, pszenica lub ryż z miodem, małe ciastka makowe.

W niektórych częściach Polski jest podawana biało-czerwona galareta (smak migdałowo-wiśniowy). Na deser podaje się kompot robiony z suszonych owoców, różne typy makowych ciast i ich prekursor, kutia, kombinacja gotowanej pszenicy, miodu i maku, najstarszego rytualnego dania. W niektórych regionach kutię zostawia się na noc dla zmarłych przodków.

CHOINKA.

Choinkowe drzewko, ozdobione różnobarwnymi świecidełkami, kolorowymi papierowymi ozdobami i łańcuchami, wydmuszkami, jabłkami, orzechami i ciastkami, znajduje się w centralnym miejscu domu, a u jego podstawy ustawia się (szopkę) i prezenty, które są symbolem łaski Zbawiciela dla mieszkańców domu i wyrazem radości z jego przyjścia.

Umieszczanie choinki w domu jest pogańskim obrzędem tzw. kultem "świętego drzewa", który został zaadoptowany przez chrześcijaństwo. W postaci jaką widzimy ją teraz pojawiła się w Polsce dopiero w XIX wieku i obyczaj ten przyszedł z Niemiec. Przedtem Polacy świętowali tzw. podłaznik, którym była ucięta górna część sosny, udekorowana ornamentami choinkowymi, zawieszona u sufitu w "Bożym kącie". Po kolacji cała rodzina zasiada przy drzewku i zaczyna śpiewać kolędy. Setki kolęd polskich są narodowego pochodzenia. Dużo z nich było skomponowanych w XVII i XVIII wieku na podstawie narodowych tańców ludowych i polskiej szlachty.

o Porcja dla zwierząt.

Krowom i koniom daje się specjalne farbowane na czerwono i zielono opłatki. Oprócz opłatków kolorowych, przygotowuje się dla krów opłatki z rutą, co ma przyczynić bydłom zdrowia i mleczności, a dla psów opłatki z czosnkiem, aby pies zawsze był zły

GŁOSY ZWIERZĄT

Legenda Wigilii głosi, że każdego wieczoru wigilijnego, zwierzęta, które były obecne przy narodzeniu Jezusa w stajence, dyskutują między sobą o wydarzeniach towarzyszącym narodzeniu Pana. Tylko dobre dzieci mogą rozumieć ich mowę. Jeżeli rozumie ją zatwardziały grzesznik, oznacza to dla niego śmierć.

ŻDŹBŁA PSZENICY.

Symbolem obfitych plonów są snopy zboża ustawione w kącie domu.

Przed XIX wiekiem były one razem z „opłatkowym światem” główną dekoracją domu. Snop zboża symbolizował obecność przodków i Jezusa – „Chleba Życia”. Po kolacji rolnicy przywiązują żdźbła do drzewek owocowych, aby przyniosły bogaty zbiór owoców przyszłym roku.

o SIANO.

Po kolacji każda osoba sięga pod obrus i wyciąga żdźbło. Jak mówi tradycja, ta która wyciągnie najdłuższe, będzie żyć najdłużej. Kształt trawy mówi o rodzaju życia, jakie będzie wiodła ta osoba.

o CZAS WRÓŻB.

DLA DZIEWCZĄT: dziewczęta wychodzą na dwór i słuchają, z której strony usłyszą wiatr lub szczenie psów, ponieważ z tej strony nadejdzie przyszły mąż, w przyszłym roku. Jeżeli na polu jest cisza, mogą głośno krzyknąć i wsłuchać się w odgłos echa, z której strony jest słyszane, z tej nadejdzie ich przyszły ukochany.

ZBIÓR: W czasie kolacji wigilijnej w niektórych regionach, rzuca się do sufitu kasza. Im więcej ziaren przyczepi się do niego, tym większy urodzaj w przyszłym roku.

POGODA: Dwanaście łusek cebulowych jest zostawione do rana, aby ilość wilgoci na każdej z nich wskazała czy dany miesiąc będzie deszczowy, czy suchy.

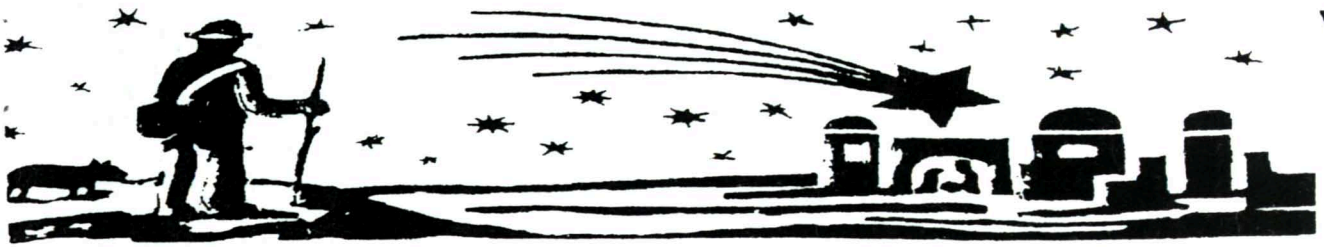
POLSKA LEGENDA

Polska legenda głosi, że jasne, ciepłe słońce musi zatrzymać się w wigilię nad ziemią i uśmiechnąć się, chociaż na krótki moment, aby wysuszyć pieluszki Jezusa i nadać świeży zapach jego wypranym przez Matkę Boską czyściutkim ubrankom.

o Gwiazda

Tak jak wieniec i dzwonki są dla Amerykanów symbolem Bożego Narodzenia, tak dla Polaków Gwiazda Betlejemaska – esencją ducha tych świąt. Gwiazda jest elementem na świątecznych kartkach, umieszczana jest na szczycie choinkowego drzewka, nawet prezenty są nazywane prezentami gwiazdkowymi. Polskie dziecko nigdy nie powie: „Ciekawy jestem co dostanę na Boże Narodzenie...” tylko „Ciekawy jestem, co dostanę na Gwiazdkę”.

Boże Narodzenie tuż, tuż - tradycje świąteczne na świecie

Kolumbia

Radość z Bożego Narodzenia przeżywają chrześcijanie nie tylko w naszym kraju, ale również w Afryce, Ameryce, Azji i Australii. Wszyscy wielbią Boga, który przyszedł na ziemię, aby zbawić ludzi. W Kolumbii Święta Bożego Narodzenia obchodzone są bardzo uroczyste, choć trochę inaczej niż w Polsce. Miejscowi chrześcijanie przygotowują się do nich dużo wcześniej.

Święto Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny - 8 grudnia - jest jak gdyby początkiem obchodów Świąt Bożego Narodzenia. Tego dnia ludzie uczestniczą we Mszy św., a wieczorem przed domami zapalają świece i wychodzą na ulice. Wszystkich ogarnia radosny nastrój - wspólnie śpiewają i tańczą. Jest to wyraz ich wielkiej miłości i czci do Matki Bożej. Od tego też dnia rozpoczyna się przystrajanie ulic, które stają coraz bardziej kolorowe i wesole. Z dnia na dzień miasta przybierają odświętny wygląd.

W tym szczególnym okresie również poszczególne domy - zarówno biedne jak i bogate - przypominają o nadchodzących Świętach. Przystrójone są kolorowymi lampkami, które nie gasną nawet we dzień. Lampkami udekorowane są także budynki użyteczności publicznej, biurowce, a nawet kościoły. Układa się z nich najróżniejsze figury - dzwonki, gwiazdy i anioły. Niektóre z nich dochodzą do 30 metrów wysokości. Wielu ludzi przed swoimi domami ozdabia różnego rodzaju krzewy, podobnie jak my choinkę (w Kolumbii nie jest ona znana).

Każdego wieczoru rodziny wychodzą na ulice, aby cieszyć oczy wspaniałymi widokami. Dziewięć dni przed Bożym Narodzeniem rozpoczyna się uroczysta nowenna do Dzieciątka Jezus, która gromadzi licznych chrześcijan. Dorośli i dzieci tłumnie zbierają się w kościołach, aby się modlić i śpiewać kolędy. Po każdym takim modlitewnym spotkaniu wszystkie dzieci otrzymują w prezencie specjalną potrawę z bakaliami - coś w rodzaju naszego budyniu - podawaną z małymi niesłodkimi pączkami.

W Kolumbii nie ma zwyczaju obdarowywania dzieci upominkami z okazji Świąt Bożego Narodzenia. Nie ma również wieceży wigilijnej ani dzielenia się opłatkiem.

24 grudnia wierni uczestniczą w uroczystej wieczornej Mszy św., po której wspólnie świętują aż do rana. Może właśnie z tego powodu w dzień Bożego Narodzenia kościoły są prawie puste.

Filipiny

Na Filipinach już od listopada cały kraj przybiera odświętną szatę. Z palmowych liści i kwiatów robi się kolorowe girlandy, które przymocowuje się do okien i drzwi domów. Potem przychodzi czas śpiewania kolęd. Przez dziewięć dni przed Bożym Narodzeniem, wczesnym rankiem, dźwięk trąbki budzi mieszkańców miast i wsi, aby uczestniczyli w uroczystej Mszy św. Ostatnia Msza odprawiana jest w noc wigilijną, a po niej dzieci urządzają "żywą szopkę".

Kamerun

W Kamerunie Boże Narodzenie jest przede wszystkim świętem dzieci. W tym czasie mają one miesiąc wakacji po to, aby pomóc rodzicom przy zbiorach kawy i orzeszków arachidowych. Jednak dzień 24 grudnia jest ich świętem. Dzieci zbierają się przy ogniskach. Odmawiają modlitwę liturgiczną i czytają wyjątki z Pisma Świętego, a potem zaczynają się śpiewy i tańce, które trwają przez całą noc.

Poliwia

Indianie w Boliwii nazywają Boże Narodzenie "Świętem Dzieciątka Zbawiciela". Budują szopki i umieszczają w nich ostacie ludzi i zwierząt. W dniu 24 grudnia rodziny wyruszają w pochodzie w stronę kościoła. Każdy niesie "swoje" Dzieciątko.

Po Mszy św. ustawiają się w długim szeregu i czekają na poświęcenie figurek. Kiedy już to nastąpi, wracają do swych domów przy dźwiękach muzyki. Śpiewają kolędę: "Ta noc jest najpiękniejsza i nie można podczas niej spać". Dlatego też śpiewy i tańce trwają aż do rana. Dla Indian nie ma święta bez rytmicznych tańców - jest to także forma ich modlitwy.

Meksyk

W Meksyku uroczystości Bożonarodzeniowe zaczynają się dziewięć dni wcześniej. Każdej nocy odbywa się procesja, która ma przypominać poszukiwanie przez Maryję i Józefa betlejemskiej gospody. Na przedzie procesji idzie dwoje ludzi, którzy wyobrażają Maryję i Józefa. Wierni, chodząc od domu do domu, śpiewają radosne pieśni. Ostatniego dnia w jednym z domów otwierają się drzwi i gościnni gospodarze zapraszają pielgrzymów do środka. W tym okresie odwiedza się znajomych, wymieniając przy tym prezenty. Najwięcej radości mają wtedy dzieci. Specjalnie dla nich wieszka się przy suficie kolorowe kubeczki napelnione piaskiem lub mąką, a wśród nich jeden z niespodzianką. Dzieci odgadują, w którym kubeczku ukryty jest prezent.

Malawi

W Malawi, tam gdzie jeszcze nie znają kalendarza, i tak wszyscy wiedzą, kiedy przypada Boże Narodzenie. Nawet gdyby rok był nieurodzajny, to jednak w tym dniu przygotowuje się wyjątkowe potrawy na wspólny posiłek. Ludzie schodzą się do kościoła, nawet z odległości 100 kilometrów (w tym kraju jest bardzo mało kościołów) i składają małemu Jezusowi swe skromne dary: jajko, trochę ziarna, czasem drobną monetę czy ozdobną szpilkę.

Nigeria

Boże Narodzenie jest tu obchodzone bardzo religijnie, wolne są trzy dni: 24, 25 i 26 grudnia. Wigilia jest jedynym dniem w roku, kiedy każdy mały Nigeryjczyk może poprosić o coś do jedzenia w domu sąsiadów i nikt nie ośmieli się mu odmówić ani go skrzywdzić. Choinkę "udaje" przycięte drzewo bananowca przybrane kwiatami. Stoły uginają się od kurczaków, ryżu i jamów (odpowiednik naszych ziemniaków). 26 grudnia na spotkaniu całej wioski podsumowuje się miniony rok i snuje plany na nowy. Często wtedy odbywają się zjazdy klanów i szczepów.

Urugwaj

Pod koniec grudnia i tu panują upały. Jednodniowe Boże Narodzenie (25 XII) ma komercyjny charakter, bo społeczeństwo jest wyjątkowo zlaicyzowane. Jednak w niektórych domach pojawiają się choinki. Ważnym świętem jest tutaj "Trzech Króli" - wtedy rozdaje się prezenty. Popularnym bożonarodzeniowym strojem są w Montevideo... szorty. Urugwajczycy jedzą wtedy budin ingles i turrón - słodkie wypieki z masłem i owocami oraz wieprzowinę, kurczaki i warzywa.

Wietnam

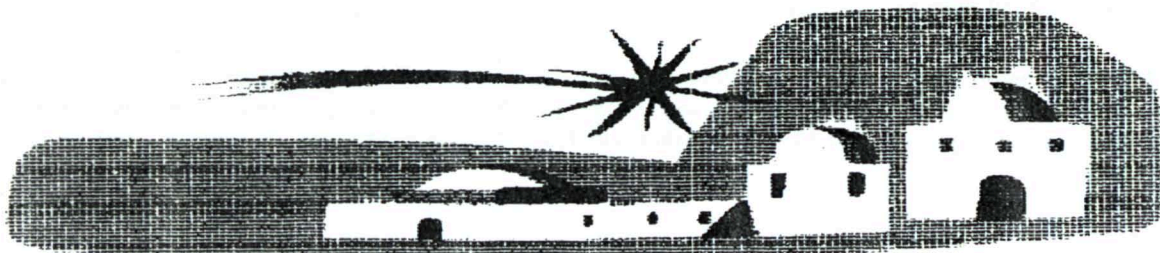
Wielu Wietnamczyków obchodzi Boże Narodzenie przez jedną noc, z 24 na 25 grudnia. Bawią się wtedy z przyjaciółmi, by już na drugi dzień wrócić do pracy. Na ulicach panują korki, gdyż goście nie mogą dojechać na ceremonię na czas. Bożym Narodzeniem zawładnęła tu komercja, kupuje się choinki, ludzi ogarnia szal zakupów.

Australia

25 grudnia australijska plaża przypomina wielki, świąteczny stół. Na piasku rozkłada się białe obrusy, na których gości indyk, pudding z owocami, wymyślne ciasteczka, orzechy, brandy i -jedyne w swoim rodzaju- ciasto z owocami, między którymi króluje ananas. Za świątecznym stołem zasiada rodzina, z przyjaciółmi spędza się czas przed świętami, bawiąc się na bardzo hucznie. W rano świąteczny dzieci czekają na Mikołaja.

Węgry

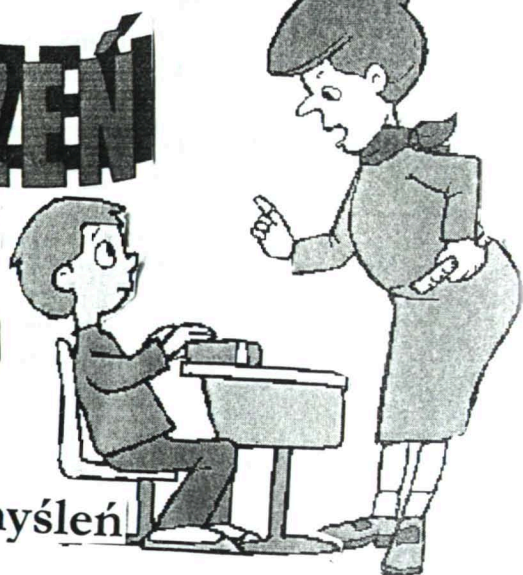
Najbardziej uroczystym posiłkiem jest Wigilia, do której zasiada tylko najbliższa rodzina. Spożywa się wtedy: zupę rybną, ryby smażone, bejgły - zawijaniec z makiem, galarety z ryby lub mięsa, gotąbki. W starych XVI-wiecznych zapiskach kiedy to Nowy Rok zaczynał się w Wigilię, znaleźć można zalecenie, aby głównym daniem wigilijnym było pieczone prosię - miało zapewnić rodzinie szczęście. Natomiast danie z kury ściągało nieszczęście. Na Węgrzech, w wielu domach rzuca się na stół soczewicę - symbol dobrobytu, a pod obrus wkłada się siano. Aby ustrzec rodzinę przed rzuceniem uroku, kładzie się na stół orzechy. Miłość, według wierzeń zapewnia mak, a zdrowie - jabłko i czosnek. We wsiach węgierskich można spotkać palące się wigilijną noc pnie drzew - rano gospodarz rozgrzebuje ognisko tak, żeby było dużo iskier, bo im jest ich więcej, tym większy dobrobyt czeka domowników.

KULTURALNY UCZEŃ

WATUNEK ZAGROŻONY WYGINIĘCIEM?

MOŻE JUŻ WYMARŁ?

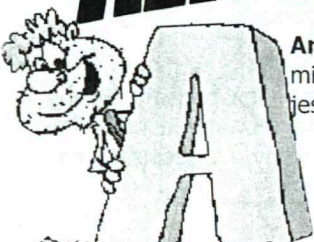

Treść artykułu jest wynikiem przemyśleń i spostrzeżeń uczniów klasy VI.

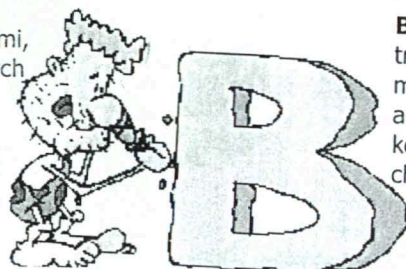
Oto ciekawe wnioski waszych koleżanek i kolegów. Myślę, że jako najstarsza klasa w naszej szkole da innym dobry przykład.

Przeczytajcie uważnie !!!!!!!!

ALFABET DOBRYCH MANIER

Arogancja - okazywana słowami, minami, gestami wobec dorosłych jest nie do wybaczenia

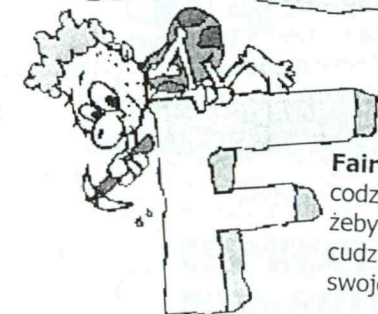

Bekanie - albo też czkanie, traktowane przez niekulturalnych młodzieńców za "wspianały" dowcip, a będące wyłącznie kompromitującym dowodem chamstwa

Cześć - nie żałujmy tego słowa (bardziej czule może być: pa, buźka, hej)

Drzwi - przepuszczamy wychodzących, zawsze pozwalamy wejść najpierw kobietom, dziewczętom i starszym

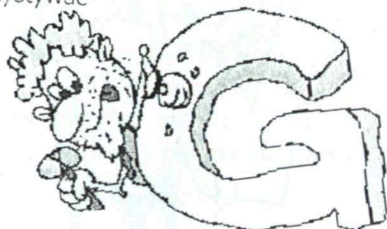

Fair play - szlachetna gra, w życiu codziennym polegająca na tym, żeby nie oszukiwać, nie wygrywać cudzym kosztem, nie wykorzystywać swojej przewagi

Dzień dobry - obowiązkowo mówić, mówić, mówić, nigdy nie zaszkodzi, nic nie kosztuje

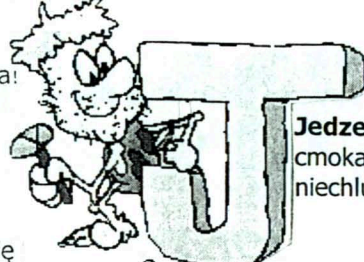
Dziękuję - używać przy każdej sposobności (patrz: dzień dobry)
Decybele - wrzaski, krzyki i głośna muzyka, unikajmy tego (cichego głosu słucha się uważniej i jest on cieplejszy)

Grzechy szkolne - zwalenie na kogoś swojej winy, skarżenie, podlizywanie się, przezywanie kolegów, wyśmiewanie lub przedrzeźnianie nauczyciela

Higiena - obowiązuje codzienne mycie się od stóp do głów. Uwaga! Polewanie brudu wodą kolońską daje efekty żałosne

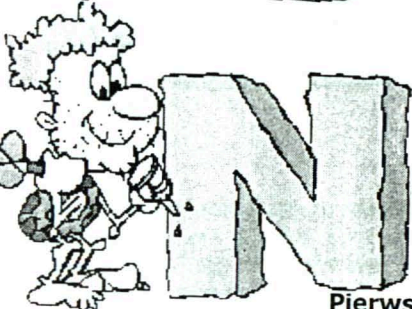
Jedzenie - mlaskanie, siorbanie, cmokanie, czyli jedzenie głośne i niechlujne bardzo kompromitujące!

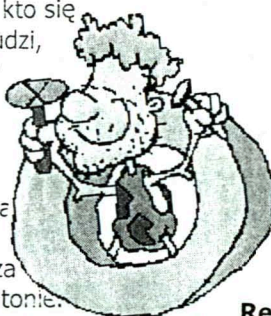
Kłanianie się - młodzi kłaniają się starszym, uczniowie nauczycielom i innym pracownikom szkoły, chłopcy dziewczętom (reguła: uprzejmiejszy kłania się pierwszy)

Lojalność - to bardzo rzadka, a bardzo ważna cecha charakteru. Należy być lojalnym wobec rodziny i przyjaciół.

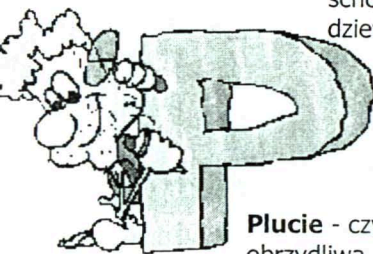

Niepunktualność - ten, kto się spóźnia, zraża do siebie ludzi, jeszcze zanim ich zobaczy

Obgryzanie paznokci - unikajmy, zwłaszcza w towarzystwie

Obrażanie się - dąsanie o byle co, "muchy w nosie" to mało elegancki (a przy tym nudny!) sposób załatwiania swoich porachunków

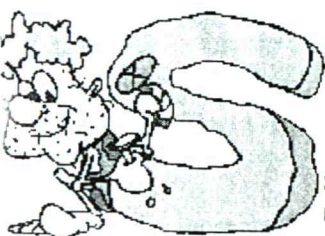

Pierwszeństwo - w drzwiach, na schodach, przy częstowaniu ma dziewczyna, kobieta, osoba starsza

Płotka - jest w bardzo złym tonie. Świadczy o osobie, która plotkuje, że jest pusta i nie ma nic do powiedzenia na inne tematy. Takiej osobie nie należy ufać.

Plucie - czynność szczeniacka i obrzydliwa

Ręce - zawsze są widoczne, więc choćby z tego powodu muszą być czyste i zadbane. Nie rozmawiamy z koleżanką, kobietą i osobą starszą trzymając je w kieszeniach.

Śmiecenie - człowiek cywilizowany nie wyrzuca śmieci, gdzie popadnie

Rozmowa - nie wpadamy nikomu w słowo, nie mówimy jednocześnie, nie przerywamy, nie szepcemy na ucho

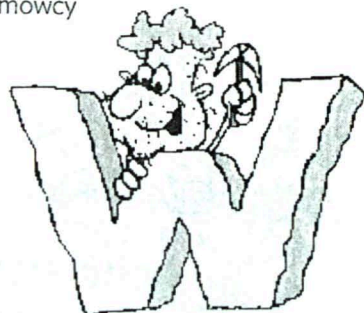
Uśmiech - ułatwia codzienne życie.

W sklepie uśmiechając się dostaniemy ładniejszy kawałek mięsa, w urzędzie szybciej załatwimy sprawy, w szkole zyskamy sympatię nauczycieli.

Ubiór szkolny - żadnych wyzywających rzeczy i błyszczących ozdób, nie powinien podkreślać różnic majątkowych. I oczywiście musi być schludny i czysty, dostosowany do okoliczności.

Żucie gumy - uważa się za objaw lekceważenia rozmówcy

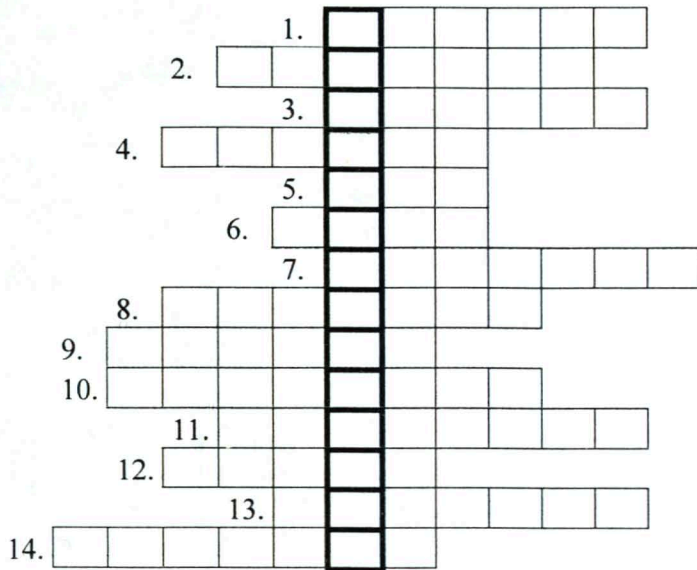

Wyrazy niekulturalne (niecenzuralne) - zdecydowanie nie używamy żadnych wulgarnych i obelżywych wyrazów

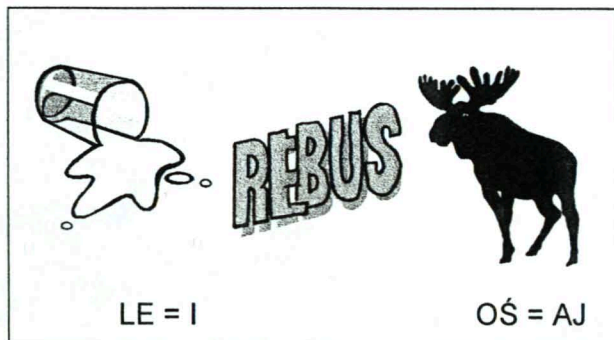
ŚWIĄTECZNA ROZRYWKA

K
R
Z
Y
Ż
Ó
W
K
A

1. Choinkowa ozdoba.
2. Wigilijne drzewko.
3. Leżał w nim Jezusek.
4. Czas przed Bożym Narodzeniem.
5. „Cicha ...”
6. Świąteczna rybka.
7. W zaprzęgu Mikołaja.
8. Przynosi prezenty.
9. Śpiewane w Boże Narodzenie.
10. Świeci na niebie.
11. Wszyscy je lubimy dostawać.
12. Pod wigilijnym obrusem.
13. Wieczór przed Bożym Narodzeniem.
14. Dzielimy się nim przy stole wigilijnym.

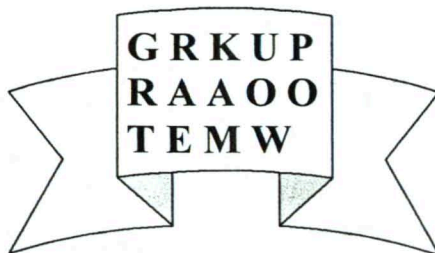
WPISZ ROZWIĄZANIE KRZYŻÓWKI NR 1 DO KUPONU KONKURSOWEGO.

ZAGADKA

Przez całą zimę
słodko sobie śpi,
a słodko dlatego,
że miód mu się śni.

POZBIERAJ LITERKI, A DOWIESZ SIĘ, CO JEST W TEJ PACZCE.
ROZWIĄZANIE ZAGADKI WPISZ DO KUPONU KONKURSOWEGO.

Na lekcji rysunku pani pyta ucznia:

- Co rysujesz, Jasiu?
- Kozę na trawie.
- A gdzie ta trawa?
- Koza ją zjadła.
- Ale kozy też nie ma!
- A co miała robić, kiedy nie ma już trawy!?

- CO KRAJ TO MIKOŁAJ!
- Anglia- Father Christmas
 - Belgia- Saint Nicholas
 - Brazylia- Papi Noel
 - Chiny- Che Dun Lao Ren
 - Dania- Julemanden
 - Grecja- Agios Wasilis
 - Holandia- Sinter Klaas
 - Japonia- Santa Sari
 - Litwa- Kaledu Senu
 - Meksyk- San Nicolas
 - Niemcy- Weihnachtsmann
 - Norwegia- Julenissen
 - Rosia- Died Moroz

